

Referansedata

Fylke: Møre og Romsdal
Kommune: Aure
Kartblad: 1421 II
H.o.h.: 95-479moh
Areal: 283 daa

Prosjektilhørighet: Bekkekløfter 2008
Inventør: GGA
Dato feltreg.: 05-11-2008
Vegetasjonsone: Mellomboreal
Vegetasjonseksjon: O2-Klart oseanisk

Sammendrag / Kort beskrivelse

Slepåa/Svartholelva ligger i indre deler av Todalen øst i Aure kommune, og utgjør ei sørvendt grein som kommer ned fra snaufjellet på nordsiden av dalen. Elva går gjennom ei lita, trang kløft som er omgitt av til dels bratte liser. Bare mindre fossefall forekommer i kløfta. Berggrunnen er ganske fattig. Det er primært sørboreal til mellomboreal vegetasjonssone med flere varmekjære innslag.

Det er noe flommarksskog med gråor nede ved samløpet med Skarvla/Todalselva. I lisa ovenfor er det lauvskog, dels med varmekjært preg med innslag av alm og typiske arter for gråor-almeskog. I øvre deler er det innslag av gammel furuskog på hovedsakelig blåbærmark på en rygg på østsiden av elva, mens det i indre deler er relativt ordinær, svakt utviklet fjellbjørkeskog.

Skogen er gjennomgående ganske gammel med lokalt en del gamle trær og dødt trevirke. Kontinuiteten i gamle trær vurderes som ganske god, og det antas også å være noe kontinuitet i dødt trevirke, selv om særlig nedre deler nok har vært hardere utnyttet tidligere. Nyere inngrep av betydning mangler, og arronderingen av området er isolert sett middels god, der svakhetene særlig ligger i at det fortsetter med skog med høye naturverdier både øst og vest for avgrenset område.

Området er ganske variert og i alt 5 naturtypelokaliteter ligger inntil eller helt eller delvis inne i området, med kvaliteter knyttet både til rik edellauvskog, gammel edellauvskog, gammel lauvskog, gammel furuskog, gråor-heggeskog og i noe mindre grad bekkekløfter. Minst 6 rødlistearter er så langt påvist. Potensialet for flere arter er ganske stort.

Det er grunn til å presisere at Slepåa ligger godt plassert innenfor et stort og variert gammelskogsområde av nasjonal eller internasjonal verdi som dekker store deler av dalbunnen og nordsiden av hele Todalen.

I forhold til mangelanalyser for skogvern i Norge (Fremstad m.fl. 2002, 2003) så fanger Slepåa isolert sett i noen grad opp kvaliteter knyttet til gammel almeskog, gammel kystbjørkeskog og forekomst av rødlistearter, i mindre grad også oseanisk furuskog.

Samlet får Slepåa isolert sett 3 poeng og vurderes som regionalt verdifull.

Feltarbeid

Området er befart av Geir Gaarder 5. november 2008, med en kort feltdag.

Elva ble krysset rett ovenfor Todalssætra og jeg gikk opp på vestsiden av Slepåa/Svartholelva, i kanten (og dels så vidt innenfor) av naturreservatet. Der terrenget flater ut nærmere 400 m o.h. krysset jeg elva og gikk nedover igjen på ryggen ut mot elva og dels litt østover i lia. Selve elvefaret ble undersøkt helt nede og øverst, mens det ble betraktet fra kantene med kikket i midtre deler. Det er mulig å komme ned i kløfta hist og her på den strekningen også (men vanskelig ved den litt større fossen), men forholdene ble vurdert som såpass gode, og potensialet for spesielle arter såpass lavt, at nærmere sjekk ikke ble prioritert.

Tidspunkt og værets betydning

Tidspunktet for undersøkelsene var gode for å fange opp lav, moser og vedboende sopp, samt fortsatt brukbare for karplanter. Det var for seint på året til å registrere hekkende fugl og litt i seineste laget for marklevende sopp (en og annen art ble likevel funnet).

Utvelgelse og undersøkelsesområde

Området inngår i arbeidet med systematiske undersøkelser av bekkekløfter, et felles prosjekt i regi av Direktoratet for Naturforvaltning og NVE. Dette er første ledd i systematiske biologiske undersøkelser av spesielt prioriterte og biologisk viktigste skogtyper i Norge. I Møre og Romsdal omfattet "bekkekløftprosjektet" 44 lokaliteter i 2008.

Arbeidsgrensene for undersøkelsesområdet var på forhånd grovt definert av Fylkesmannen i Møre og Romsdal i samarbeid med Direktoratet for Naturforvaltning, i form av en angivelse av kløfta som skulle undersøkes. Samlet har kløfta en lengde på vel en kilometer.

Tidligere undersøkelser

Todalssætra naturreservat har vært undersøkt i flere sammenhenger, se både Gaarder & Fjeldstad (2005) og naturtypekartleggingen for Aure (F. G. Oldervik – bare i form av Naturtypelokaliteter i Naturbase). I tillegg kommer noe undersøkelser ellers i området, i forbindelse med verneplan for vassdrag (se særlig Melby & Gaarder 1999), samt generelt i naturtypekartleggingen (Oldervik op cit).

Med grunnlag i disse tidligere kartleggingene var i alt 4 naturtypelokaliteter avgrenset i eller nær undersøkelsesområdet

(Todalssætra naturreservat – gammel fattig edellauskog av verdi svært viktig, Svartholet – gråor-heggeskog av verdi viktig, Todalsetra – Todalselva – bekkekløft av verdi viktig og Skravla – rik edellauskog av verdi viktig). På basis av feltarbeidet i 2008 er alle de gamle lokalitetene beholdt, men for to av dem (Svartholet og Skravla) er det gjort noe endringer i avgrensning og for Svartholet også endringer i verdisetting. Samlet vurderes tidligere kunnskapsnivå som ganske godt.

Beliggenhet

Slepåa/Svartholelva ligger øverst i Todalen i østre deler av Aure kommune, og utgjør ei nordlig grein av vassdraget opp mot fjellene der.

Naturgrunnlag

Topografi

Det er snakk om et ganske lite delvassdraget, med litt større vatn i skoggrensa (Slepådalsvatna) og fjell opp mot 700-800 m o.h. I skoggrensa er det dannet ei mindre gryte, før elva faller ganske bratt ned i hoveddalføret gjennom ei kløft. Det er innslag av noen mindre fossefall og et halvt stort litt oppe i elva, men ingen store, velutviklede fosseenger, samt noe små og halvstore bergvegger. Siste partier før samløpet med Todalselva har flommarkspreg med grove løsmasser. Elva er sør- til sørvestvendt, men har enkelte små slynger som skaper variasjon i eksposisjonen, samt at det går ut en rygg fra øst.

Geologi

Askvik & Rokoengen (1985) oppgir at det er gneisbergarter i området, noe som stemmer ganske bra med observert arts- mangfold. Basekrevende arter er generelt sparsomme eller mangler helt.

Vegetasjonsgeografi

Vegetasjonseksjon: O2-Klart oseanisk, vektasjonsone: mellomboreal 30% (ca 80daa) sørboreal 70% (ca 200daa) .

Med grunnlag i Moen (1998) sin oversikt over vegetasjonssoner i Norge er det trolig primært sørboreal vegetasjonssone i lia, mens mellomboreal vegetasjon tar over i øvre deler. Ut fra observert arts mangfold er det trolig overgang mot boreone- moral vegetasjon i den sørvendte lia, men det meste hører nok til sørboreal sone, samt overgang mot mellomboreal sone i øvre deler. Området er videre ført til klart oseanisk vegetasjonseksjon. Nedbørsmengdene ligger trolig rundt 2000 mm.

Klima

Lokalklimatisk er området noe preget av å ligge i øvre deler av dalføret og ut mot kysten. Klimaet er med andre ord generelt nokså humid, og selv i sørvendte lisdeler er det forholdsvis god forekomst av fuktighetskrevende arter, samtidig som det er begrenset variasjon mellom beskyttede kløftpartier og mer åpne miljøer.

Vegetasjon og treslagsfordeling

I området ned mot samløpet med Skravla er det gråor-heggeskog med høgstaudeprega feltsjikt. I lia på vestsida av elva er det dels svakt utviklet gråor-almeskog mot eksisterende naturreservat, dels høgstaudeskog, og i tillegg innslag av litt fattigere skog i blokkmark. Øvre deler av området har lokalt myrlendt skog med en del blåtopp, men for det meste blåbær-, småbregne- og storbregneskog. Det same gjelder på ryggen på østsida, mens det nedover lia på østsida er mer lågurt- skog, dels i overgang mot edellauskog. Bergvegsmiljøa virker gjennomgående ganske sure og fattige.

Skogstruktur og påvirkning

Innenfor avgrenset område er det for det meste skog i aldersfase, men stedvis ganske åpen. Glissen skog er det bl.a. på vestsiden av elva der det i partier er dels åpen ur og rasmark. Skogen her er likevel ganske gammel med innslag både av dødt trevirke og biologisk gamle trær av bl.a. alm og osp. Oreskogen ned mot samløpet med Skravla er ganske storvokst og med en god del dødt trevirke, mens skogen i nedre deler av lia øst for Slepåa har mer sparsomt med døde trær og tydeligere preg av tidligere utnytting. Furskogen oppe på ryggen ovenfor er gammel med spredt med gadd og læger av furu, til dels ganske grove dimensjoner. Bjørkeskogen opp mot snaufjellet virker gjennomgående lavvokst og dårlig utviklet.

Kontinuiteten i dødt trevirke er noe usikker, men det har sannsynligvis vært noe i lengre tid, og sannsynligvis er det lang- varig kontinuitet i gamle trær i området. Skogsdrift har nok likevel foregått over alt, og særlig arealene nede i dalbunnen har antagelig vært til dels hardt påvirket i perioder. Nyere inngrep av betydning mangler. Det er ikke plantet gran innenfor området. Også veier mangler, mens det går en enkel sti opp lia på østsiden av Slepåa.

Kjerneområder

I det følgende listes informasjon om de avgrensede kjernelokalitetene i området Slepåa. Nummereringen referer til innteg- ninger vist på kartet.

1 Todalsetra naturreservat

Naturtype: Gammel fattig edellauskog -
BMVERDI: A

Skildringa er basert på innlagte data i Naturbase, forfatta av Finn Oldervik.

Generelt: Reservatet ligg rett nord til nordvest for Todalssetra og består av ei svært bratt edellauvskogslie, delvis rasmarksprege. M.a. lavfloraen viser at det er stabile og gode fuktilhøve på staden, samtidig som dei relativt høge fjella, særleg på nordsida av Todalen medfører ganske mykje nedbør.

Vegetasjon: Lokaliteten har ein godt utvikla almebestand, til dels oppblanda med hassel, hegg og krossved. Særleg nedst og øvst i lia er det og ein god del gammal bjørk. Hovudsakleg kan skogen karakteriserast som lågurtskog.

Kulturpåverknad: I dag er det få spor etter menneskeleg aktivitet i lia. Nedst kan ein sjå nokre gamle hogststubbar frå tømmerhogst, elles er det ikkje spor etter hogst i lauvskogen. Også husdyrbeiting er i dag fråverande, men tidlegare beita nok t.d. geiter her i samband med seterdrifta.

Artsfunn: Av karplantar kan nemnast; trollbær, myske, lundgrønaks, junkerbregne og lodneperikum. Av lav frå lungeneversamfunnet er det funne m.a.; skorpefyllav (VU) og sølvnever som dei mest kravfulle. Det er også funne nokre svært interessante skorpelav her; hvithodenål (NT), kystdoggnål (NT) og praktdoggnål (XX). Det vart også funne nokre svært interessante vedboande råtevedsopp ved inventeringa 30.10.2004; nemleg *Hyphoderma subclavigerum* (E), *Skeletocutis lenis* (NT) og *Sistotrema heteronemum* (R). Av moser var det få interessante artar, berre pusledraugmose vart notert.

Verdsetjing: Reservatet har naturverdiar knytta til det relativt reine almebestandet, men kanskje ligg dei største verdiane i den lange kontinuiteten det har vore i tilgang på daudved av lauvtre her. Sama kva som vert lagt til grunn, så må verdien setjast til; Svært viktig (A). (Eigne registreringar 30.10.2004 saman med Geir Gaarder. For fyldigere skildring av lokaliteten viser ein til Gaarder (2004) og til Fjeldstad & Gaarder 2005).

2 Svartholet

Naturtype: Gråor-heggeskog - Flommarksskog
BMVERDI: A

Skildringa er basert på eige (G. Gaarder) feltarbeid 05.11.2008, samt Finn Oldervik si skildring i Naturbase.

Generelt: Lokaliteten ligg langs Todalselva og nedre delar av Slepåa, og omfattar store delar av elvesletta nord og vest for Todalsstra. Den grenser mot andre naturtypar i aust (bekkekløftmiljø og rik edellauvskog), mot Todalssetra naturreservat i nordaust, mot anna verdifull naturtype i nordvest og dels vest (gammal lauvskog og rik edellauvskog), medan det er skarp grense mot granplantefelt i sør.

Naturgrunnlag: Skarvla og Slepåa går øvst saman og dannar Todalselva. Denne greiner seg her utover ei stor, flat slette og dannar fleire flomlaup og greiner av elva, medan det er mykje flaumpåverka mark mellom Todalssetra edellauvskogsreservat, og fleire mindre elver og bekkar skjærer gjennom lokaliteten. Det er svært mykje daudved av lauvtre på denne lokaliteten, både som høgstubar og læger.

Naturtypar: Trevegetasjonen består i all hovudsak av gråorskog med litt innslag av av hegg, rogn og bjørk. I feltsjiktet varierer vegetasjonen mykje, men dels er det ein del ustabil, flaummark både inntil hovudelva (da oftast stein) og dels nokre av småbekkane/flaumløpa (da mest sand og grus). I tillegg er det ein del gråor-heggeskog med høgstaudevegetasjon. Det er også innslag av noko blåbærskog og storbregneskog, samt at mykje av skogen er prega av tidlegare beite (og slått) med høg grasdekning (særleg sølvbunke).

Kulturpåverknad: Eit par stader finn ein spor etter tidlegare vedhogst, og tidlegare har det nok vore beita ganske intensivt av husdyr her. Skogen er nå mykje i aldersfase (særleg langs hovudelva) og optimalfase (sentrale og nordlege delar), kanskje dels atgroingsstadium etter tidlegare hardare utnytting. Stadvis langs elva finn ein nå ein del daud trevirke av gråor.

Artsfunn: Ved ei inventering hausten 30.10.2004 vart det m.a. påvist korallpiggsopp (NT) på lokaliteten. Under feltarbeidet i 2008 vart det funne sparsamt med dei to råtevedmosane grønsko (VU) og fakkeltvebladmos (VU) på gråorlæger i elvefaret langs nedre delar av Slepåa, samt pusledraugmose. For begge to artar er dette ganske isolerte vestlege utpostlokalitetar i regionen. Lungenever-samfunnet finst det litt av på lauvtra, men berre ganske vanlege artar som lungenever, skrubbenever, grynfyllav, sølvnever og puteglye. Det er godt potensial for kravfulle, fuktkrevjande skorpelav på gråor i området. Kystdoggnål (NT) er funne på gråor langs nedre delar av Slepåa. Spor etter hakkespett viser at lokaliteten fungerer som leveområde for minst ein spetteart.

Verdsetjing: Dei lokalt store mengdene daud ved som finnes på lokaliteten tyder på ganske god kontinuitet kva gjeld dette elementet, noko som vert styrka av isolerte førekomstar av eit par kravfulle råtevedmosar. Samtidig er dette den klart største og mest intakte flaummarksskogen i ytre delar av fylket (og ein av dei største for fylket samla sett). Den har difor ein klar verdi som svært viktig – A.

Forslag til skjøtsel og omsyn: Lokaliteten treng ingen skjøtsel, men det beste er at lokaliteten får vera mest muleg i fred. Dette gjeld også alle former for skogsdrift, inkludert vedhogst, og berre med unntak av fjerning av gran og andre framande treslag.

3 Todalssetra: Todalselva

Naturtype: Bekkekløft og bergvegg - Bekkekløft
BMVERDI: B

Skildringa er basert på innlagte data i Naturbase, forfatta av Finn Oldervik.

Generelt: Lokaliteten ligg to-tre hundre m nordaust for Todalssetra og består for det meste av ei smal og ikkje særleg djup bekkekløft. M.a. finst det eit par svært gamle almer på lokaliteten, men mest er det av gråor, litt rogn og bjørk. Det er også ganske mykje daudved av lauvtra, helst gråor, både som høgstubar og læger.

Vegetasjon: Trevegetasjonen består i all hovudsak av ymse lauvtreartar som bjørk, alm, rogn, litt hegg, medan hassel ser ut til å mangla. Ned mot elva på begge sider finn ein stadvist gråorskog. Alma på lokaliteten er til dels storvaksen og gammal og unge tre finst knapt. I feltsjiktet finn ein stadvist lågurtskog, medan blåbærskogen dominerer, særleg på sørsida og litt oppe i lisa. Nede ved elva på nordsida er det mest høgstaudeskog inkl. strutseveng.

Kulturpåverknad: Ein tursti passerer i sørkant av lokaliteten. Elles vart det ikkje observert spor etter menneskelege aktivitetar andre stadar. Likevel må ein gå ut frå at det har vore beita av husdyr her den tida det var seterdrift på Todalssetra, dvs. ca inntil 1950.

Artsfunn: To gonger har det vore påvist kystdoggnål (NT) på alm (NT) i lokaliteten og i 2001 vart det også påvist bleikdoggnål (NT). Begge desse knappenålslava er no raudlista, i tillegg til alm. Ut frå funn av nokre moseartar slik som f. eks. kammose, kunne det virka som det var litt mineralrikt jordsmonn på lokaliteten. Artar frå lungeneversamfunnet var ganske vanlege, og ein krevjande art som sølvnever vart m.a. observert på gråor.

Verdsetjing: Det meste av lauvskogen på denne lokaliteten er gammal, og med god sjukting. Stadvist var det ganske mykje daudved, både som læger og høgstubar, særleg av gråor, men også av andre artar, noko som vitnar om lang kontinuitet kva gjeld dette elementet. Funn av raudlista plante (alm) og to knappenålslav (bleikdoggnål og kystdoggnål) gjer at lokaliteten må vurderast å ha høg verdi. Verdien vert

difor sett som; Viktig - B.

Forslag til skjøtsel og omsyn: Lokaliteten treng ingen skjøtsel, og det beste er at lokaliteten får vera mest muleg i fred. inkl. skogsdrift.

4 Skarvla

Naturtype: Rik edellauvskog - Gråor-almeskog
BMVERDI: B

Skildringa er basert på innlagte data i Naturbase, forfatta av Finn Oldervik.

Generelt: Lokaliteten ligg nordaust for Todalssetra og består for det meste av ei bratt sør- til søraustvendt lauvskogslie. Det er også ganske mykje daudved av lauvtre på denne lokaliteten, både som høgstubbar og læger. På grunnlag av feltarbeidet i 2008 er lokaliteten utvida litt mot vest, da det tydeleg også er innslag av rik edellauvskogsvegetasjon og gammal skog heilt ut mot Slepåa.

Vegetasjon: Trevegetasjonen består i all hovudsak av ymse lauvtreartar som bjørk, alm, rogn, litt hegg, medan hassel ser ut til å mangla. Ned mot elva finn ein stadvist gråorskog. Alma på lokaliteten er til dels ganske storvokst. I feltsjiktet dominerer stadvist lågurtskog, medan blåbærskogen vert meir vanleg høgare oppe. Nede ved elva finn ein til dels noko høgstaudekog.

Kulturpåverknad: Nede ved elva synes restar etter noko som kan ha vore ein gammal mjølkeplass. Elles finst ingen synlege spor etter kulturpåverknad. Likevel må ein gå ut frå at det har vore beita av husdyr her den tida det var seterdrift på Todalssetra, dvs. ca inntil 1950.

Artsfunn: Ved ei inventering 20.06.2004 vart det m.a. påvist *Hyphodontia pruni* (NT) på lokaliteten og ved ei inventering gjort 20.05.1998 av Morten Melby, Miljøfaglig Utredning, vart det påvist kystdoggnål (NT). Elles er det ein god del plantar som fortel om eit tilmåtsvist ganske mineralrikt jordsmonn. Av slike artar kan nemnast; taggbregne, liljekonvall og vårersteknapp. Elles kan nemnast at ein varmekjær art som skogstorr stadvist var ganske utbreidd stadvist på lokaliteten. Artar frå luingeneversamfunnet var ganske vanleg, og ein krevjande art som sølvnever vart observert fleire stadar. Det må også nemnast at ein ganske sjeldan pattedyrart som vass-spissmus vart observert på lokaliteten.

Verdsetjing: Det meste av lauvskogen på denne lokaliteten er gammal og med god sjukting. Stadvist er det ganske mykje daudved, særleg av alm, men også av andre artar, noko som vitnar om lang kontinuitet kva gjeld dette elementet. Funnt av raudlista sopp, lav og plante (alm) og potensiale for fleire funn av raudlisteartar gjer at lokaliteten må vurderast å ha høg verdi. Naturtypen verkar dessutan å vera sjeldan i regionen, samtidig som det er uvanleg å finna ein så godt utvikla almeskog såpass høgt over havet. Verdien vert difor sett som; Viktig - B.

Forslag til skjøtsel og omsyn: Lokaliteten treng ikkje særskild skjøtsel og skogsdrift på lokaliteten bør unngåast.

5 Slepåa

Naturtype: Gammel barskog - Gammel furuskog
BMVERDI: B

Skildringa er basert på eige (G. Gaarder) feltarbeid 05.11.2008.

Generelt: Lokaliteten ligg langs på ryggen på austsida av Slepåa, i øvre delar av Todalen. Den grenser mot naturtype med rik edellauvskog i sør, mot snaufjell og bjørkeskog i nord og aust, samt mot bekken i vest.

Naturgrunnlag: Det er nokså grunnlendt mark her med litt berg i dagen lokalt, samt kalkfattig berggrunn.

Naturtypar: Det er snakk om ein furudominert skog, for det meste av blåbærtype, med litt overgang mot lågurtskog i sør, mot småbregne-mark i nord. Overgang mot røsslyngfuruskog. Innslag av bjørk og osp.

Kulturpåverknad: Ein enkel sti går gjennom lokaliteten. Skogen er gammal med innslag av nokre gamle og grove gadd og læger av furu.

Artsfunn: Det vart søkt litt etter kravfulle vedboande artar på furulæger, men så langt er berre meir vanlege artar funne, som *Oligoporus sericeomollis*.

Verdsetjing: Det er snakk om en ganske liten lokalitet og hittil utan funn av spesielt sjeldsynte og truga artar. Det er likevel eit potensial for slike og verdifulle element finst. Verdien vert difor sett til lokalt viktig – C.

Forslag til skjøtsel og hensyn: Lokaliteten treng ingen skjøtsel, og det beste er at lokaliteten får vera mest muleg i fred. Dette gjeld også alle former for skogsdrift, inkludert vedhogst.

Artsmangfold

Gråor dominerer i flommarka ned mot Todalselva. Ellers er nok bjørk vanligste treslag i lisdene og oppe i gryta i øvre deler av området. På vestsida av Slepåa forekommer spredt med alm (NT) og det er også enkelte trær i lia på østsida. Ellers finnes spredt med rogn og selje, samt at det er litt furu, primært på ryggen på østsida av elva. Også osp forekommer sparsomt, særleg i lia på vestsida av elva.

Karplantefloraen i feltsjiktet er ikke særleg rik og bare relativt vanlige høgstaudearter, samt enkelte noe varmekjære arter som myske og lodneperikum er hittil funnet, samt noen hasselkratt i lia på østsida. Langs elva oppe i kløfta ble det bare observert enkelte urter som blåknapp og fjellmarkåpe, samt sparsomt med gulsildre.

Når det gjelder lav, så finnes lungenever-samfunnet middels godt utviklet, men stedvis ganske frodig på ulike lauvtrær i lia og nede på flata. Ingen spesielt kravfulle arter er funnet innenfor undersøkelsesområdet, bare ganske vanlige arter som lungenever, skrubbenever, grynfiltlav, sølvnever og puteglye, men bl.a. skorpefiltlav (VU) finnes rett vest for området. Av knappenålslav er det gjort enkeltfunn av kystdoggnål (NT) på or i flommarka, og i lia vest for området er det et stort mangfold av gammelskogstilnyttede knappenålslav, inkludert sjeldenheter som praktdoggnål. Det er potensial for enkelte arter innenfor området i tillegg, samt antagelig godt potensial for andre fuktighetskrevende og noe kravfulle skorpeelav på gråor langs vassdraget. Ellers kan nevnes sparsomt med gubbeskjegg (NT) i furuskogen oppe i lia.

Mosefloraen på steinblokker og berg virker ganske ordinær. Derimot ble det gjort et par meget overraskende funn av råtevedmoser i oreskogen langs nedre deler av Slepåa. Her ble både grønnsko (VU) og fakkeltvebladmose (VU) funnet sparsomt (sett på en låg hver). Artene har nærmeste kjent forekomster i hhv Tingvoll og Surnadal og forekomstene langs Slepåa utgjør så langt klart isolerte vestlige utpostlokaliteter for begge arter. For øvrig opptrer mer vanlige arter som sagt-

vebladmose og pusledraugmose mer utbredt på fuktige læger.

Når det gjelder sopp, så er det gjort enkeltfunn av korallpiggsopp (NT) på rogn i flommarka innenfor området. Ut fra funn bl.a. innenfor tilliggende Todalssetra naturreservat er det et klart potensial for kravfulle og rødlistede vedboende sopp i området. Det ble lett noe etter interessante arter bl.a. på furu i øvre deler av området, men bare *Oligoporus sericeomollis* ble påvist i denne omgang. På marka ble det lokalt funnet skarlagenvokssopp.

Det er ikke gjort konkrete registreringer av interessante fuglearter i området, men generelt er Todalen er viktig leveområde for bl.a. flere spette-arter, inkludert gråspett (NT), dvergspett (VU) og kvitryggspett (NT), og det er sannsynlig at flere av artene også benytter dette område til fødesøk og kanskje også hekking.

I alt er det påvist minst 6 rødlistearter langs Slepåa. Dette omfatter ei karplante (NT), en sopp (NT), to moser (VU) og to lavararter (2 NT). Potensialet for å finne flere rødlistearter er relativt godt.

Tabell: Artsfunn i Slepåa. Kolonnen Totalt antall av art summerer opp antall funn innenfor området. 0 betyr at artsfunnet ikke er tallfestet, men begreper som mye, en del, sparsomt, spredt o.l. er brukt. Det store tallet i kolonnen Funnet i kjerneområde henviser til hvilke kjerneområder arten er funnet. Det lille tallet angir hvor mange funn som er gjort i hvert kjerneområde. 0 betyr tekstlig kvantifisering. Små tall uten kjerneområdenummer angir funn utenfor kjerneområder.

Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødliste-status	Totalt antall av art	Funnet i kjerneområde (nr)
Almefamilien	<i>Ulmus glabra</i>	Alm	NT	6	1 ₄ 5
Bladmoser	<i>Buxbaumia viridis</i>	Grønsko	VU	1	2 ₁
Levermoser	<i>Anastrophyllum hellerianum</i>	Pusledraugmose		2	2 ₂
Levermoser	<i>Scapania apiculata</i>	Fakkeltvebladmose	VU	1	2 ₁
Busk- og bladlav	<i>Alectoria sarmentosa</i>	Gubbeskjegg	NT	1	5 ₁
	<i>Collema fasciculare</i>	Puteglye		5	2 ₅
	<i>Lobaria pulmonaria</i>	Lungenever		55	2 ₃₀ 4 ₅
	<i>Lobaria scrobiculata</i>	Skrubbenever		20	2 ₂₀
	<i>Pannaria conoplea</i>	Grynfilllav		20	2 ₂₀
Skorpelav	<i>Sclerophora peronella</i>	Kystdoggnål	NT	1	2 ₁
Sopp markboende	<i>Hygrocybe punicea</i>	Skarlagenvokssopp		1	4 ₁
Sopp vedboende	<i>Hericium coralloides</i>	Korallpiggsopp	NT	1	2 ₁

Avgrensing og arrondering

Selve kløfta har en ganske klar avgrensning mot snau fjell i nord og en rygg i øst, litt mer diffus mot lisa i vest. Det er nokså brå overgang mot flata i nedkant, men samtidig noe vanskelig å definere ei grense der som følge av at dette er starten på et stort flommarksområde.

Det er ikke inngrep av betydning som forstyrrer valget av grenser for mulig forvaltningsområde, og her er selve kløfta samt ei bred randsone rundt tatt med. Isolert sett vurderes avgrensningen som middels til ganske god.

Derimot er det grunn til å påpeke sterkt at dette området bare utgjør en mindre del av et stort naturskogsområde som strekker seg gjennom hele Todalen fra skoggrensa mot Todalsfjellet i øst og omtrent ned til Todalsøra i vest, dvs en strekning på 7-8 kilometer. Omtrent hele den sørvendte lia her, inkludert et par mindre sidedaler, samt vesentlige deler av dalbunnen i midtre og indre deler, inneholder store naturverdier og utgjør et uvanlig stort, sammenhengende intakt landskap til å ligge så langt ut mot kysten. Forvaltningsmessig vurderes det derfor som en naturfaglig sett relativt kunstig og lite logisk avgrensning som her er gjort av området rundt Slepåa.

Vurdering og verdisetting

Slepåa er ei ganske lita, noe sørvendt sidekløft i Todalen. Området er lite påvirket av nyere inngrep og har en del gammel skog med tilhørende kvaliteter. Spesielt er det grunn til å trekke fram flommarksskogen i nedkant med tilhørende forekomst av kravfulle og sårbare råtevedmoser.

Området er ganske variert og i alt 5 naturtypelokaliteter ligger inntil eller helt eller delvis inne i området, med kvaliteter knyttet både til rik edellauvskog, gammel edellauvskog, gammel lauvskog, gammel furuskog, grår-heggeskog og i noe mindre grad bekkekjøfter. Minst 5 rødlistearter er så langt påvist. Potensialet for flere er stort, og der er da også funnet en del flere i nærområdet.

Arronderingen for avgrenset forslag til forvaltningsområde langs Slepåa er isolert sett brukbar, men noe skjønsmessig og lar seg dårlig begrunne naturfaglig sett. Dette fordi verdiene i begrenset grad er knyttet til selve kløfta, samtidig som det fortsetter med store naturverdier både øst og vest for avgrenset område. Det er grunn til å presisere at Slepåa ligger godt plassert innenfor et stort og variert gammelskogsområde av nasjonal eller internasjonal verdi som dekker store deler av dalbunnen og nordsiden av hele Todalen.

I forhold til mangelanalyser for skogvern i Norge (Fremstad m.fl. 2002, 2003) så fanger Slepåa isolert sett i noen grad opp kvaliteter knyttet til gammel almeskog, gammel kystbjørkeskog og forekomst av rødlistearter, i mindre grad også oseanisk

furuskog.

Samlet får Slepåa isolert sett 3 poeng og vurderes som regionalt verdifull.

Tabell: Kriterier og verdisetting for kjerneområder og totalt for Slepåa. Ingen stjerner (0) betyr at verdien for kriteriet er fraværende/ ubetydelig. Strek (-) betyr ikke relevant. Se ellers kriterier for for verdisetting i metodekapittelet. Forkortelser; UR = urørthet, DVM = død ved mengde, DVK = død ved kontinuitet, GB = gamle bartær, GL = gamle løvtrær, GE = gamle edelløvtrær, TF = treslagsfordeling, VA = Variasjon, TVA = treslagsvariasjon, VVA = vegetasjonsvariasjon, RI = rikhet, AM = arter, ST = størrelse, AR = arondering, FOR = Fosserøyk. For kjerneområder er kun variasjon vurdert som en kombinasjon av topografi og vegetasjon. For området samlet er det delt i to ulike vurderinger.

Kjerneområde	UR	DVM	DVK	GB	GL	GE	TF	VA	TVA	VVA	RI	AM	ST	AR	FOR	Samlet verdi
1 Todalssetra naturreservat	***	**	**	*	***	***	**	**	—	-	***	***	-	-	-	***
2 Svartholet	**	**	**	0	***	0	**	**	—	-	**	**	-	-	-	***
3 Todalssetra: Todalselva	***	**	**	—	***	**	**	**	—	-	**	**	-	-	-	**
4 Skarvla	***	***	**	—	***	**	**	**	—	-	***	**	-	-	-	**
5 Slepåa	***	**	**	**	*	—	*	**	—	-	*	*	-	-	-	**
Totalt for Slepåa	***	**	**	**	***	**	**		**	**	***	**	**	**	*	3

Referanser

Artskart 2009. Artsdatabanken & GBIF Norge, internett. <http://artskart.artsdatabanken.no/>

Askvik, H. & Rokoengen, K. 1985. Geologisk kart over Norge, berggrunnskart Kristiansund. M 1:250.000. NGU.

Fjeldstad, H. & Gaarder, G. 2005. Botaniske undersøkelser i edellauskogsreservat i Møre og Romsdal 2004. Resultater fra feltbefaringer. Miljøfaglig Utredning, rapport 2005:1. 125 s.

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. & Branderud, T. E. 2003. Liste over prioriterte mangler ved skogvernet. - NINA oppdragsmelding 769. 9pp.

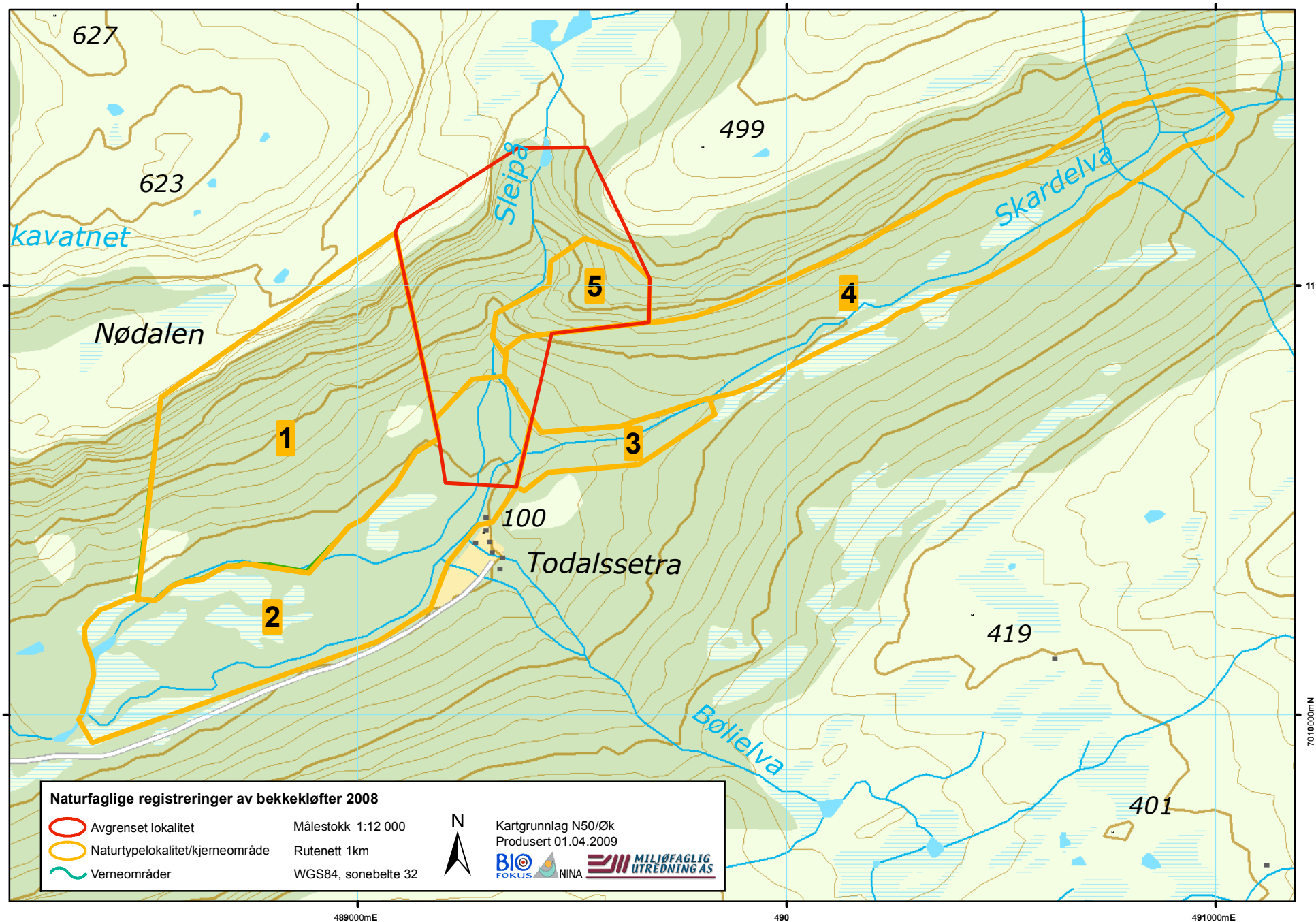
Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. og Brandrud, T.E., 2002. Evaluering av skogvernet i Norge. Fagrapport 54, NINA. 146 s.

Melby, M. W. & Gaarder, G. 1999. Verdier i Todalselva, Aure kommune i Møre og Romsdal. DN & NVE. VVV-rapport 2001-11. 40 s. + vedlegg.

Moen, A., 1998. Nasjonalatlas for Norge: Vegetasjon. Statens kartverk, Hønefoss, 199 s.

Naturbase 2009. Direktoratet for Naturforvaltning. http://dnweb12.dirmat.no/nbinnsyn/NB3_viewer.asp

Slepåa (Aure, Møre og Romsdal).

Bilder fra området Slepåa

Nedre deler av juvet som elva danner. Foto: Geir Gaarder

Gammel, glissen almeskog på vestsiden av elva. Foto: Geir Gaarder

Den gamle gråorskogen langs nedre deler av Slepåa. Foto: Geir Gaarder

Gammel, flommarkspreget oreskog langs Slepåa like ovenfor samløpet med hovedelva. Foto: Geir Gaarder